

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspólny trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pociechy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia godziny pracy pedagoga szkolnego

poniedziałek	7.45 – 11.30	12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30	
czwartek	7.45 – 14.00	
piątek	7.45- 12.30	

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców

poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 15. 04. 2020 r.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac (plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy, wyprawkach) wykonywanych przez dzieci.

15.04.2020r. (środa) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Wiosna na wsi

Temat: Zwierzęta na wsi

Cele:

- wzbogacenie wiedzy o zwierzętach żyjących na wsi
- rozwijanie koncentracji uwagi
- poszerzanie mowy czynnej
- rozwijanie umiejętności wypowiedzania się na określony temat
- budowanie poczucia własnej wartości
- rozwijanie sprawności rąk

1. Wzbogacenie wiedzy poprzez oglądanie albumów, encyklopedii i książek o zwierzętach żyjących na wsi, o pracy na wsi itp. swobodne rozmowy na ten temat.
2. Ćwiczenia konstrukcyjne- budowanie zagród dla zwierząt- potrzebne figurki różnych zwierząt gospodarskich (z zabawek dzieci) i dowolne klocki. Dziecko buduje zagrody i umieszcza w nich figurki zwierząt mieszkających na wsi. Określa wielkość zwierząt i ich zagród- małe zagrody-małe zwierzęta, duże zagrody- duże zwierzęta. Porównuje również używając zwrotów mniejszy- większy. Dorosły podaje nazwy zwierzęcych domów- koń mieszka w stajni, świnia mieszka w chlewiku, krowa mieszka w oborze, kura mieszka w kurniku itp.
3. Ćwiczenia logopedyczne usprawniające narządy mowy- język, wargi i żuchwę. Zabawę przeprowadzany przed lustrem (najlepiej małe lustro do rączki dziecka). Dorosły demonstruje prawidłowe wykonanie ćwiczeń, powtarzając je kilkakrotnie.

Jedziemy na wieś – dzieci wibrują wargami – naśladują samochód jadący na wieś.

Konik – dzieci naśladują klaskanie konika: mocno przyklejają język ułożony szeroko przy podniebieniu i odklejają go zdecydowanym ruchem. Pracy języka towarzyszy praca warg, które raz są szeroko rozłożone, a raz ułożone w dziobek.

Krowa – dzieci naśladują ruchy żucia, poruszając dynamicznie żuchwą.

Kot oblizuje się po wypiciu mleka – dzieci przesuwają językiem po górnej i po dolnej wardze, przy szeroko otwartej jamie ustnej.

Pies gonił kota i bardzo się zmęczył – dzieci wysuwają język na brodę i dyszą.

Świnia – dzieci wysuwają wargi mocno do przodu, naśladują ryjek świnki.

Myszka bawi się w chowanego – dzieci wypychają policzki czubkiem języka od wewnętrznej strony: raz z jednej, raz z drugiej strony.

Miotła – dzieci naśladują gospodarza zamiatającego podwórko, przesuwając język od jednego do drugiego kąca ust, przy szeroko otwartych wargach.

4. „Naśladujemy zwierzęta”- zabawa ruchowo- naśladowcza. Dorosły włącza dowolną skoczną muzykę. W trakcie zabawy zatrzymuje muzykę i pokazuje obrazek zwierzęcia wiejskiego, a dziecko naśladuje to zwierzę- sposób jego poruszania, odgłosy.

5. Słuchanie opowiadania A. Widzowskiej „Nauka pływania”. Ilustracja do opowiadania książeczka str. 60–61.

Mały kaczonek Ptaś był najlepszym pływakiem na całym podwórku. Nawet kiedy spał, przez sen przebierał nóżkami jakby pływał w stawie. Nie musiał chodzić na basen ani brać lekcji pływania, bo gdy tylko wykluł się z jajka, od razu wskoczył do miski z wodą i zanurkował. Kaczonek myślał, że wszystkie zwierzęta są dobrymi pływakami: konie, psy, koty, krowy, świnie, króliki, a przede wszystkim kury.

Pewnego dnia Ptaś ogłosił zawody pływackie w stawie nieopodal domu. Okazało się, że chętne do pływania były zwierzęta: pies Merduś, dwie kaczki bliźniaczki i żaba Kumcia.

– Jak to? – zdziwił się kaczonek Ptaś. – A dlaczego nie przyszły świnki?

– Świnki wołają kąpać swoje ryjki w korytku – wyjaśnił pies.

– A konie i krowy?

– One wołają brać prysznic na łące w czasie deszczu.

– A króliki i koty? – dopytywał się Ptaś.

– Uciekają na samą myśl o pływaniu w wodzie.

– Całe szczęście, że jest chociaż kurczak – powiedział kaczonek, widząc stojącego nieopodal kurczaczka Pazurka.

– Ale ja tylko przyszedłem popatrzeć... – szepnął kurczak.

– Jak to? Nie chcesz zdobyć pierwszego miejsca w pływaniu? – zdziwił się Ptaś.

– Chciałbym, ale... kurczaczki i kurki nie potrafią pływać.

– Ja potrafię! – pisnęła żaba Kumcia, zakładając na głowę czepek kąpielowy. – Umieć pływać żabką, delfinem, kraulem i pieskiem – pochwaliła się.

– Pieskiem to pływam ja! – oburzył się Merduś.

Kaczonek Ptaś nie mógł uwierzyć, że kurczaki nie znają się na pływaniu.

– Zaraz cię nauczę – powiedział i pokazał Pazurkowi, jak przebierać nóżkami i jak machać skrzydełkami. – A teraz wskakuj do stawu i pamiętaj, dziób unos nad wodą!

– Mama mi mówiła, żeby nigdy nie wchodził sam do wody – powiedział kurczaczek.

– Eee tam, przecież nie jesteś tu sam, zobacz, ilu nas jest.

– Ale ja się boję...

– Nie bądź tchórzem.

– Dajmy mu spokój – powiedział pies. – Ma prawo się bać.

– Merduś ma rację – powiedziała żaba Kumcia. – Niech kurczak stoi i patrzy.

– Wszystkie ptaki to superpływaki! – stwierdził rozgniewany kaczonek i chciał wepchnąć kurczaczka na siłę do wody.

Na szczęście w pobliżu przechadzała się pani Gęś i w porę zauważyła niebezpieczeństwo. Osłoniła kurczaczka swoim białym skrzydłem i powiedziała:

– Nie można nikogo do niczego zmuszać ani wpychać na siłę do wody. Pazurek mógłby się utopić! Rozumiesz, że to niebezpieczne?

– Tak...

– Czy ty, Ptasiu, umiesz latać tak wysoko jak orły?

– Nie...

– A gdyby orzeł chciał cię zepchnąć z wysokiej skały, żeby sprawdzić, czy umiesz latać, to jak byś się czuł?

– Bałbym się.

– No widzisz. Jedni potrafią świetnie pływać, inni latać, ale nikt nie umie wszystkiego.

– Przepraszam – szepnął zawstydzony Ptaś.

– Brawo. To jest właśnie to, czego warto nauczyć wszystkich: słowa przepraszam.

6. Rozmowa kierowana na podstawie opowiadania i ilustracji w książce.

Dorośli zadaje pytania:

Jakie zwierzę ogłosiło zawody pływackie?

Dlaczego nie wszystkie zwierzęta chciały brać w nich udział?

Kogo kaczonek Ptaś chciał nauczyć pływać?
Jak oceniacie zachowanie kaczonek?
Co powiedziała pani Gęś, osłaniając kurczaczka?
Co to znaczy, że nikt nie może nikogo do niczego zmuszać?
Nazywanie umiejętności osiągniętych przez dzieci.

7. Swobodna rozmowa z dzieckiem, w której dorosły przypomina, że nikt nie umie wszystkiego, ale każdy z nas potrafi robić coś bardzo dobrze. Prosi, aby dziecko powiedziały, co dobrze potrafi robić. Jeśli dziecko nie potrafi tego określić, dorosły pomaga mu, określając mocne strony dziecka. Ważne jest też, aby dorosły opowiedział o sobie, co robi dobrze, a co sprawia mu trudności.
8. Wykonanie zadań w KARTACH PRACY str. 12- według poleceń, które się tam znajdują oraz wykonanie zadania z WYPRAWKI karta nr 9- „Rodzina świnek”- dziecko wypycha z karty obrazki świnek- mama i 3 prosiaczki. Składa świnki wg instrukcji tak, aby można było je postawić. Nazywa zwierzątka wg własnego pomysłu, ustawia je w wybudowanych wcześniej zagrodach. Bawi się figurkami wg własnego pomysłu.

15.04 (środa) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok Wiosenne przebudzenia

Temat: Kwitną drzewa i krzewy.

Cele:

- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- rozwijanie spostrzegawczości i sprawności fizycznej.

1 Oglądanie gałązek wybranych drzew i krzewów (np. gałązki wierzby, leszczyny, forsycji z widocznymi baziami, kwiatami, pączkami). Porównywanie ich wyglądu i wielkości.

2. Rozwijanie umiejętności rachunkowych – *Bazie leszczyny*.

Cienki pasek brązowego kartonu, szare kółeczka, zielony karton.

Dorosły rozkłada przed dzieckiem prostokąt – gałązkę leszczyny – i koła – bazie leszczyny. Prosi o oszacowanie (na oko), ile mają bazi. Dziecko wymienia liczebnik, potem liczy bazie i ustala ich liczbę. Następnie dorosły proponuje zabawę. Dziecko kładzie na zielonym kartonie gałązkę z brązowego kartonu i układa na niej bazie według instrukcji, np.:

- Ułóż jedną bazię leszczyny i dołóż jeszcze dwie.
- Ułóż trzy bazie leszczyny i odłóż dwie.

Za każdym razem dorosły pyta, ile jest teraz bazi.

3. Karta pracy, cz. 2, nr 22 i 23.

Dzieci:

- oglądają obrazek,
- mówią, po czym poznajemy, że nadchodzi wiosna.

4. Zabawa ruchowa w formie opowieści ruchowej – *Na spacerze w parku*.

Można wykorzystać do tej zabawy nagranie melodii do marszu.. Dorosły opowiada o spacerze po parku i o tym, co można zobaczyć w nim, gdy nadchodzi wiosna, np.: rosnące przebiśniegi i krokusy, pojawiające się na gałęziach drzew bazie i pąki, rozwijające się liście, lecące bociana, słonko za

chmurką, ptaki siedzące na gałęziach, śpiewającego w górze skowronka. Dziecko wyobraża sobie, że chodzi po parku i wykonuje swobodne improwizacje ruchowe do opowiadania. Dorosły co pewien czas przerywa opowiadanie i wykonuje pauzę w muzyce – dziecko siada na ławce w parku i odpoczywa.

5. Karty pracy, cz. 2, nr 22 i 23.

Dzieci:

- na każdej kolejnej gałęzi rysują o jeden pąk więcej niż na poprzedniej,
- na każdej kolejnej gałęzi rysują o jeden pąk mniej niż na poprzedniej.

6.. Zabawa ruchowa – *Znak wiosny*.

Obrazki przedstawiające kroplę wody, trawę, przebiśnieg, bociana, skowronka.

Dziecko biega na palcach w ustalonym kierunku. Gdy dorosły pokazuje obrazek, dziecko uważnie przygląda się temu, co jest na nim przedstawione, i wykonują ruchy według instrukcji, np.

kropla wody - kuca i uderza opuszkami palców w podłogę,

trawa - unosi ręce w górę i porusza palcami dłoni,

przebiśnieg - kuca, powoli wspina się na palce, powoli unosi dłonie w górę,

bocian - chodzi z wysokim unoszeniem kolan, prostuje ręce, uderza dłońią o dłoń i wypowiada sylaby: kle, kle,

skowronek - biega i porusza rękami jak ptak skrzydłami.

Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac (plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy) wykonywanych przez dzieci.

15.04 (środa) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne przebudzenia”

Temat: Kwitną drzewa i krzewy.

Cele:

- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- wzbogacanie wiadomości przyrodniczych,

1. Oglądanie gałązek wybranych drzew i krzewów.

Dzieci oglądają w ogrodzie gałązki wierzby, leszczyny, kasztanowca, forsycji. Dzieci oglądają gałązki przez lupy oraz szkła powiększające. Dotykają pączków, listków i kwiatów. Porównują ich wygląd i wielkość. Określają swoje wrażenia. Liczą, wskazując palcem, baze, kotki, pączki i kwiaty na poszczególnych gałązkach.

2. Rozwijanie umiejętności rachunkowych – Bazie leszczyny.

Potrzebne będą: Cienki pasek z brązowego kartonu, pięć szarych kóleczek, zielona kartka.

Osoba dorosła rozkłada przed dzieckiem brązowy pasek z papieru – gałązkę leszczyny – i pięć kół – baze leszczyny.

Prosi o oszacowanie (na oko), ile ma bazi. Dziecko wymienia liczebniki, potem liczy baze i ustala ich liczbę. Następnie osoba dorosła proponuje zabawę. Dziecko kładzie na zielonej kartce gałązkę z brązowego kartonu i układa na niej baze według instrukcji np.:

- Ułóż jedną bazę leszczyny i dołóż jeszcze dwie.
- Ułóż trzy baze leszczyny i odłóż dwie.

Za każdym razem osoba dorosła pyta, ile jest teraz bazi

3. Karta pracy, cz. 2, str. 22 i 23

4. Wiosenny masażyk – ćwiczenie o charakterze relaksacyjnym.

„Spacer biedronki”

Biedroneczka mała po trawce biegła. - dzieci delikatnie poruszają palcami w różnych kierunkach,

Nózkami tupiała, - naprzemiennie uderzają w plecy otwartymi dłońmi,

rączkami machała. - masują je obiema rękami,

Potem się ślizgała - przesuwiają zewnętrzną stroną dłoni do góry,

do góry i w dół. - wewnętrzną w dół,

W kółko się kręciła - rysują rękami koła w przeciwnych kierunkach,

i piłką bawiła. - delikatnie uderzają pięściami,

Gdy deszcz zaczął padać, - stukają palcami wskazującymi z góry na dół,

pod listkiem się skryła - rysują obiema rękami kształt liścia,

i bardzo zmęczona spać się położyła. - przesuwiają złączone dłonie w jedną i w drugą stronę.

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Wiosenne przebudzenia”

Temat: Poszukiwanie oznak wiosny.

Cele:

- rozwijanie mowy,
- utrwalanie oznak wiosny,

1. Rozmowa z dziećmi na temat atrybutów wiosny. Dzieci dokończają zdanie: Wiosna jest...
2. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Ozimina.

Zbliżała się wiosna. Słońce świeciło coraz mocniej, a dni stawały się coraz dłuższe. Olek z Adą przeglądali księgozbiór babci i dziadka. Były tam książki o przyrodzie. – Dziadku, co to jest ozimina? – zapytał Olek. – To są rośliny, najczęściej zboża, które wysiewa się jesienią, bo lubią spędzać zimę pod śniegiem. Wtedy najlepiej rosną. – A ja myślałem, że to są zimne lody! Na przykład ozimina waniliowa, ozimina czekoladowa... – Cha, cha, cha! Poproszę dwie kulki oziminy rzepakowej – roześmiał się dziadek. – Świetnie to wymyśliłeś. Jednak oziminy nie sprzedaje się w cukierniach ani w lodziarniach. Jeśli chcecie, możemy się zaraz wybrać na spacer i sprawdzić, jakie są oznaki wiosny i co wykiełkowało na polach. – Ja wolę zostać z babcią – powiedziała Ada. – Poczekam, aż wiosna sama do mnie przyjdzie. – Mam pomysł – stwierdziła babcia. – Wy idźcie szukać wiosny na polach, a my z Adą sprawdzimy, czy przypadkiem nie ukryła się w naszym ogródku. Olek z dziadkiem wyruszyli na poszukiwanie wiosny. Szli skrajem lasu, a Olek co chwilę przystawał i pytał dziadka o nazwy roślin. Podziwiali białe zawilce i fioletowe przylaszczki. Olek miał trudności z wymówieniem słowa „przylaszczka” i było dużo śmiechu. Dziadek, wielbiciel i znawca ptaków, opowiadał Olkowi o przylatujących na wiosnę ptakach. – Na pewno przylecą do nas bociany i jaskółki – powiedział Olek. – A jakich ptaków nie wymieniłem? – Są takie niewielkie szare ptaki z białymi brzegami na ogonku. Na pewno usłyszymy ich przepiękny śpiew nad polami. – Już mi się przypomniało! To skowronki! – zawołał Olek. – Brawo! A znasz taki wierszyk? Dziadek przystanął, wcielił się w aktora na scenie i zaczął recytować: Szpak się spotkał ze skowronkiem. – Przyszła wiosna! Leć na łąkę! Czas na twoje ptasie trele, z tobą będzie nam weselej. – Drogi szpaku – rzekł skowronek – gardło całe mam czerwone, tykam syrop i pigułki, niech kukają więc kukulki. Kuku, kuku – wiosna śpiewa! Pąki rosną już na drzewach. Kuku, wiosna! Wiosna, kuku! Będzie radość do rozpuku! Olek pochwalił dziadka za świetną pamięć i ocenił jego wystąpienie na szóstkę. Słońce grzało coraz mocniej. Za zakrętem polnej drogi Olek zobaczył zielone pole. Ciągnęło się aż po horyzont. – Dziadku, to wygląda jak zielone morze! – To jest właśnie ozimina rzepakowa. Rzepak kwitnie na żółto. A tam rosną jęczmień i żyto, widzisz? – Tak! I te wszystkie rośliny spały pod śniegiem przez całą zimę? – Tak. A kiedy słońce roztopiło śnieg, od razu napiły się wody. – Mądre te zboża – podsumował Olek. – Wiedzą, kiedy leżeć, kiedy kwitnąć i kiedy dojrzewać. – Czasami pogoda płata figle i niszczy całą uprawę, niestety. Nie może być ani zbyt zimno, ani zbyt gorąco, bo rośliny obudzą się za wcześnie. – Tak jak niedźwiedź – zauważył Olek. – Jeśli obudzi się za wcześnie, to będzie ziewał przez cały czas. Wracając, naręczyli wierzbowych bazi, bo Ada uwielbiała je głaskać. Bazie są miłutkie jak kotki. W oddali usłyszeli cudny śpiew skowronka. „To już naprawdę wiosna!” – pomyślał Olek. W ogródku spotkali Adę, która zrobiła swój własny malutki klombik. – Zobacz, to są fioletowe krokusy, a te białe dzwoneczki to przebiśniegi, bo przebiły śnieg, żeby wyrosnąć – wyjaśniła bratu. – A my widzieliśmy rzepak i słyszeliśmy skowronka. A tu mam dla ciebie bukiet kotków – Olek wręczył siostrze bazie. – Kizie-mizie! – ucieszyła się dziewczynka, a potem szepnęła bratu na ucho: – Chodź, pokażę ci robale... – Robale? Jakie robale? – Kwitnące. Wyrosły na drzewie. Podeszli do drzewa, z którego zwisały żółto-zielone rośliny, wyglądające jak włochate gąsienice. Było ich tak dużo, że przypominały setki małych żółtych warkoczyków. – Robaczywe drzewo. Nie boisz się? – Nie. Na początku myślałam, że to robaki, ale babcia mi powiedziała, że to jest leszczyna. A wiesz, co z niej wyrosnie? – Leszcze,

czyli ryby – zażartował Olek. – Nie wygłupiaj się. Wyrosną z niej orzechy laskowe – pochwaliła się swoją wiedzą Ada. Tego dnia wszyscy poczuli wiosnę. Powietrze pachniało parującą ziemią, kwiatami i świeżością. Nikt nie miał ochoty oglądać telewizji ani nawet słuchać radia, bo wokół odbywał się ptasi koncert. Dziadek pogwizdywał wesoło i planował, co nowego posadzi w ogrodzie. – A co zrobisz, jak wiosna się jutro schowa i znowu będzie zimno? – zapytała Ada. – Wiosna? Przecież u nas w domu zawsze jest wiosna. – Jak to? – Wiosna to wasza babcia! – powiedział dziadek i dał babci całusa.

3. Rozmowa na temat opowiadania.

- Co to jest ozimina?
- Gdzie poszedł Olek z dziadkami?
- Jakie oznaki wiosny widzieli?
- Co to są bazie- kotki?
- Co robiła Ada?
- Co to są robale?

4. Osoba dorosła odczytuje zdania odnośnie wiosny, a dzieci określają czy to co mówi rodzic jest prawdą, czy nie.

- Po trawie chodzą bociany.
- W lesie wyrosły prawdziwki i kurki.
- Mocno świeci słońce i dni są coraz dłuższe.
- W ogrodzie zakwitły przebiśniegi i krokusy.
- Dzieci zjeżdżają z górki na nartach.
- Na drzewach pojawiły się zielone listki.
- Wieje mroźny wiatr i sypie śnieg.
- Nad stawem kumkają żaby.

5. Karta pracy, cz. 3, s. 60.

6. Karta pracy, cz. 3, s. 61.

7. Układanie puzzli Wiosna.

Potrzebna będzie: wyprawka plastyczna, puzzle WISONA.

15.04.2020r. (środa) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „Wiosenne powroty”.

Temat: Ptasie gniazda

Cele:

- wzbogacanie wiadomości na temat zwyczajów ptaków wiosną,
- rozwijanie umiejętności matematycznych,
- rozwijanie sprawności fizycznej.

1. Zabawa ruchowa z elementami równowagi – *Przenieś jajko* (dziecko przenosi ugotowane jajko na łyżce)

2. Rodzic wzbogaca wiedzę dzieci, pokazuje ptasie jajka. Zwraca uwagę na ich wygląd, mówi, jaki ptak znosi dane jajko. Przekazuje ciekawostki na temat wyglądu i zwyczajów tych ptaków wiosną.

Kukulka nie buduje gniazda. Swoje jajka podrzuca do gniazd innych ptaków. Obserwuje się także zwyczaj wyrzucania przez kukulkę jajek innych ptaków z ich gniazd.

3. Zabawa ruchowa – *Ptaki ptaki wylatują z gniazd* – dzieci biegają i machają rękami jak ptaki skrzydłami.
4. Karta pracy, cz. 2, nr 26.

Dzieci:

- kolorują bociana według wzoru,
- rysują po szarych liniach rysunków jajek,
- wskazują najmniejsze jajko i największe jajko.
- przeliczają jajka

5. Zabawy ruchowe na świeżym powietrzu

- Ćwiczenie z elementem skłonu – *Ptaki budują gniazda.*

Dzieci są ptakami. stają w rozkroku i budują gniazda, wykonują skłon: raz do jednej nogi, raz do drugiej – naśladując wkładanie patyczków do gniazd.

- Ćwiczenie równoważne – *Piskłęta rosą.*

Dzieci maszerują. Na zawołanie: *Piskłęta rosą!* – zatrzymują się i wykonują przysiad. Powoli prostują się i wspinają się na palce.

- Ćwiczenie z elementem skoku – *Do gniazda.*

Rodzic układa na podłodze duże koło (ze sznurka, skakanki...) – gniazdo. Dzieci swobodnie biegają. Na zawołanie: *Do gniazda!* – stają przed skakanką i wykonują skok obunóż – wskazują do koła.

- Ćwiczenie uspokajające – *Relaks z piórkiem.*

Dzieci leżą na plecach, kładą piórko na klatce piersiowej – wykonują wdech nosem, wydech ustami

- Zabawa ruchowa *Bociany – do gniazd!*

Dzieci zajmują wyznaczone miejsce w ogrodzie – gniazdo. Na odgłos kłaśnięcia biegają po ogrodzie, naśladując lot bociana. Na zawołanie: *Bociany – do gniazd!* – dzieci łączą się w pary i wracają do swoich gniazd – kucają.

15.04 (środa) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY”

Blok : „Wiosenne przebudzenie”.

Temat: Wiosna na łące.

Cele:

- przeliczanie w zakresie 10;

- poznawanie nazw mieszkańców łąki;
- poznawanie stadiów rozwojowych żaby;

1. Przypomnienie tekstu piosenki „Wiosenne buziaki” i odpowiedź na pytanie: Które zwierzęta mieszkające na łące przywitały wiosnę?

„*Wiosenne buziaki*”.

I. Już rozgościła się wiosna,
słońce i kwiaty przyniosła.

Huśta się lekko na tęczy,
motyle i ptaki ślą wiosnie buziaki.

Ref.: Hop, hop, raz, dwa, trzy,
tańczymy z wiosenką ja i ty.

Nawet gdy z burzy wiosenny deszcz,
to tylko radośniej tak tańczyć przy wiosnie.

Hop, hop, raz, dwa, trzy,
bzyczą już pszczoły i kwitną bzy.

A całe miasto całusy śle,
bez wiosny było tu źle.

II. Słońce rozdaje promyki,
gonią się w lesie strumyki.

Mrówki zaczęły porządki,
a grube ślimaki ślą wiosnie buziaki.

Ref.: Hop, hop...

2. Zadania matematyczne – Motyle i kwiaty.

Liczmany, np. klocki, kredki, łyżki, zapałki ,...

Rodzic przedstawia dzieciom sytuację:

Pewnego dnia zakwitły na łące 2 stokrotki; następnego dnia zakwitły jeszcze 3. Ile stokrotek zakwitło na łące?

Dzieci układają liczmany, liczą je i odpowiadają na pytanie. $2 + 3 = 5$

Tak samo postępują przy kolejnych zadaniach.

- Na łące rosło 8 stokrotek. Dzieci zerwały 4 stokrotki. Ile stokrotek zostało?

- W słoneczny dzień nad łąką fruwały 4 motylki cytrynki. Za chwilę przyleciało jeszcze 6 motylków.

Ile motylków fruwa teraz nad łąką?

- Na kwiatach siedziało 10 motylków cytrynków. 3 motylki odfrunęły. Ile motylków zostało na kwiatach?

3. Karta pracy cz. 3, str. 55

4. Karta pracy cz. 3, str. 54

5. Karta pracy cz. 3, str. 56

15.04 (środa) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Wiosenne przebudzenie.”

Temat: Powitanie wiosny.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- poznawanie przyczyn ochrony roślin;
- poznawanie zwyczajów związanych z pożegnaniem zimy i powitaniem wiosny.

1. Składanie w całość pociętych obrazków wczesnowiosennych kwiatów.

Dla każdego dziecka: koperta z pociętymi na kilka części obrazkami wczesnowiosennych kwiatów.

Dzieci dostają koperty z pociętymi kwiatami. Składają je w całość i przyklejają na kartkach.

2. Rozmowa na temat wczesnowiosennych kwiatów.

Karta pracy, cz.3, s. 58.

Czytanie samodzielne lub całościowe nazw kwiatów. Próby wyjaśnienia, dlaczego niektóre z nich są pod ochroną. Rysowanie po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

**Ochrona gatunkowa roślin to prawny sposób zabezpieczenia rzadko występujących gatunków dziko rosnących roślin zagrożonych wyginięciem. Gatunków chronionych nie wolno niszczyć, zrywać, zbierać, sprzedawać, nabywać, przewozić przez granicę państwa, nie można niszczyć ich siedlisk itp. W niemal wszystkich państwach są gatunki roślin podlegających ochronie. W Polsce za początki ochrony gatunkowej uważa się przepisy chroniące cisa, jakie obowiązywały już w średniowieczu.*

3. Karta pracy, cz.3, s. 59.

Kolorowanie rysunków kwiatów. Rysowanie po śladzie, bez odrywania kredki od kartki.

4. Założenie w kąciку przyrody hodowli krokusa i tulipana.

Dla każdego dziecka: doniczka, rękawiczki ochronne, cebulka kwiatowa tulipana lub krokusa, kartka, kredki.

Oglądanie cebulek kwiatowych, porównywanie ich wyglądu, wypowiedzi dzieci o tym, czego potrzebuje roślina do życia. Sadzenie cebulek w doniczkach oznaczonych etykietkami z

rysunkami tulipana i krokusa, wykonanych przez chętne dzieci. Codzienne pielęgnowanie, obserwowanie wzrostu roślin; dzielenie się swoimi spostrzeżeniami.

5. Układanie zdań przeczących do podanych zdań twierdzących.

N. mówi zdania, a dzieci podają przykłady zdań przeczących. Kilka przykładów zdań przeczących (do podanych) podaje N.

- W sklepie warzywniczym kupimy buty.
- W sklepie warzywniczym nie kupimy butów.
- W piekarni kupimy mleko.
- W piekarni nie kupimy mleka.
- Mama zamówiła w cukierni tort.
- Mama nie zamówiła w cukierni tortu.
- Ala ma w koszyku bułki i chleb.
- Ala nie ma w koszyku bułek i chleba.

6. Zapoznanie z monetami i banknotami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, 10 zł.

- Rozmowa na temat działalności banku. – *Kim jest bankier? Czym się zajmuje? Co to jest bank? Czy jest potrzebny? Dlaczego? – Kto pracuje w banku? Co powinni umieć ludzie pracujący w banku?*
- Zapoznanie z monetami i banknotami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł, 10 zł. Rozpoznawanie i nazywanie nominałów monet. Po dwie sylwety monet o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. N. przypina na tablicy po dwie sylwety monet. Dzieci nazywają monety. • Podział liczby 10 na składniki, z wykorzystaniem sylwet monet. N. zwraca się do dzieci:
 - *Wyobraźcie sobie, że już jesteście bankierami, a ja przychodzę do was po pieniądze. Chcę wypłacić 10 zł, a wy dysponujecie tylko monetami o nominałach: 1 zł, 2 zł, 5 zł. Czy potraficie wypłacić mi 10 zł?*
- **Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 50–51.** Czytanie napisu – To monety. Oglądanie monet (z obu stron). Odczytanie napisu – To banknot. Oglądanie banknotu (przód i tył). Liczenie pieniędzy w każdym szeregu. Naklejanie obok nich obrazka monety lub banknotu o tej samej wartości. Rozmianie pieniędzy na drobne – naklejanie obok zdjęcia pieniędzy odpowiednich monet, których suma da taką samą wartość. Oglądanie zdjęć pieniędzy z innych krajów, w tym należących do Unii Europejskiej.

7. Zabawy ruchowe na świeżym powietrzu kształtujące postawę ciała.

Dzieci przykucają, głowy wtulają w ramiona. N. zaczyna rytmicznie uderzać w bębenek – najpierw cicho, potem coraz głośniej i szybciej. Dzieci powoli się podnoszą, aż do pozycji stojącej, wyciągają ręce do góry.

https://www.printoteka.pl/public/pic/materials/wiosenna_kwiaciarnia_memo.jpg

ŻONKIL

KROKUS

ZAWILEC

IRYS

SZAFIREK

PRZYŁASZCZKA

PRZEBIŚNIEG

HIACYNT

